

דברי חכמה

קל יהודי / נעם חורב

קל יהודי נולד
עם מספר דמיוני על היד
- שהולך תמיד איתו
לאורך חיו
לאורך מותו

קל יהודי נולד
עם רכבת שקופה ממנה ירד
ועליה חיו
ועליה צחוק ילדיו

קל יהודי נולד
עם משא כבד על גבו
וטלאי צהוב מרופט
שנעוץ בדופן לבו

קל יהודי חייב לשאול.
קל יהודי חזר מהשאול.
קל יהודי הוא ניצול

קל יהודי נולד
עם מספר דמיוני על היד
שעוזר לו לזכור
מאיפה הוא בא
ולאן הוא לא יכול להרשות לעצמו
לחזור.

(מתוך הספר החדש "חוסים שקופים")

גיליון מס. 2924 * ל' ניסן תשפ"ו * 17 באפריל 2026
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

בית כפר הנשיא מודיע בצער רב על מותו ללא עת של

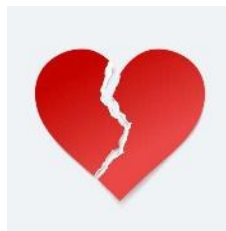
אברי גליק

ומשתתף בצערם הכבד של פרנקי, יונית, יניב, לירון והמשפחה

יהי זכרו ברוך

כי כולנו, כן כולנו
כולנו רקמה אנושית אחת חיה
ואם אחד מאיתנו
הולך מעמנו
משהו מת בנו
ומשהו, נשאר איתו

שמות הנופלים

נתייחד עם זכר חברינו ובנינו, חיילי צבא ההגנה
לישראל,
שנפלו במערכות ישראל ובפעולות האיבה.

ליאון לייטמן - בן למרים ואברהם, חבר גרעין המייסדים "גורסי-ליז", אלוטן
מוטס, מראשוני חיל-האוויר. נפל במלחמת השחרור, בהחישו אספקה לנגב
הנצור.
קבור בבית-העלמין הצבאי בראש-פינה.

יונתן בולטר - בן לג'סי ודויד, איש המח"ל, יוצא תנועת "הבונים" באנגליה.
נפל במלחמת השחרור על הגנת משמר הירדן. קבור בבית-העלמין הצבאי
בראש-פינה.

אריה דביר - בן לדבורה ושמעון, איש ירושלים. נפל במלחמת ששת-הימים
ברמת-הגולן. קבור בהר הרצל.

ציון (צ'יקו) כהן - בן לשושנה ושמעון, מגרעין "אלונים" וחברת הנוער
בקיבוצנו. נפל במלחמת ששת-הימים באום-כתף. קבור בבית הקברות הצבאי
ברחובות.

יעקב שרף - בן לעליזה ומאיר, חבר גרעין הנח"ל "הגליל" שהיה בקיבוצנו.
נפל במלחמת יום-כיפור בקרבות הבלימה ברמת הגולן. קבור בהר הרצל.

ארנון שוורצמן - מכיתת "סנונית", בן ליוספה ואייבי. נפל במבצע ליטני בדרום
לבנון, ב-1978. קבור בכפר-הנשיא.

ניל בן-עטר - מכיתת "היובל", בן לפרל ורחמים. נפל בעת מילוי תפקידו,
ב-1986. קבור בכפר-הנשיא.

שי קלמן - מכיתת "ארבל", בן לעדנה וג'רי. נפל בעת מילוי תפקידו, ב-1990.
קבור בערד.

מורן עמית - מכיתת "סיני", בת לרותי וגדי. נרצחה בידי בן עוולה, ב-2002.
קבורה בכפר-הנשיא.

יהי זכרם ברוך

ארכיון כפר הנשיא

שמות הנופלים

נתייחד עם זְכָר חניכי מכינת כפר הנשיא,
חיילי צבא ההגנה לישראל,
שנפלו במערכות ישראל ובפְּעוּלוֹת הָאִיבָה.

עמרי טל – בן לאסתי ויורם

31.7.2014 - 10.10.1991

חניך מכינת כפר הנשיא מחזור א'.
שרת כקצין בחטיבת גולני. נפל במבצע צוק איתן ברצועת עזה.
קבור בבית העלמין הצבאי ביהוד.

יעל יקותיאל – בת לשלי ויעקב

08.01.2017 - 15.6.1996

חניכת מכינת כפר הנשיא מחזור ו'.
שרתה כקצינה בחיל החינוך. נרצחה בפיגוע דריסה חבלני בטיילת ארמון הנציב
בירושלים.
קבורה בבית העלמין הצבאי קריית שאול.

הדר קמה – בן גילה ואייל

7.10.2023 - 11.7.1999

חניך מכינת כפר הנשיא מחזור ט'. אומץ בידי חגית שליטא ויוחאי וולפין.
שרת כקצין בחיל המודיעין. נפל ביום הטבח בעוטף עזה 'חרבות ברזל'.
קבור בחלקה הצבאית בבית חירות.

עומר נאוטרה – בן ארנה אסתר ורון

7.10.2023 – 14.10.2001

חניך מכינת כפר הנשיא מחזור י"א. אומץ בידי משפחת אילנה ורפי פרנק.
שרת כקצין בחיל השריון. נפל ביום הטבח בעוטף עזה 'חרבות ברזל'. חלל
צה"ל חטוף.

יהי זכרם ברוך

ארכיון כפר הנשיא

ערב יום שלישי, 21 באפריל 2026 – יום רביעי, 22 באפריל 2026

יום העצמאות הוא חג לאומי ומועד ממלכתי במדינת ישראל, המציין את ההכרזה על הקמת מדינת ישראל בתום תקופת המנדט הבריטי. יום העצמאות חל בתאריך העברי ה' באייר, מייד בצאת יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל.

ביום שישי, ה' באייר תש"ח - 14 במאי 1948 בשעה 16:00, כ-8 שעות לפני סיום המנדט הבריטי ובהתאם להחלטת החלוקה של עצרת האו"ם בל"ט בנובמבר, 1947 הכריז יושב ראש מנהלת העם דוד בן-גוריון, בטקס חגיגי על הקמת מדינת ישראל, ונחתמה מגילת העצמאות. ההכרזה הוקדמה לצהרי יום ו', מספר שעות קודם לפקיעתו הרשמית של המנדט (15 במאי בשעה 00:00) בשל כניסת השבת והרצון להימנע מחילולה. התאריך העברי שבו נערכה ההכרזה נקבע ליום העצמאות.

יום העצמאות מתבטא בשורת טקסים ואירועים רשמיים ובהם: טקס הדלקת המשואות, לצד מנהגים דתיים ואירועים עממיים שהתפתחו במהלך השנים. יום העצמאות הוא יום שבתון ואנשים רבים מנצלים אותו לנופש, לפיקניקים ומנגלים, לטיולים וביקור בתערוכות צה"ל ובאתרים שונים.

• מלחמה שאף פעם לא די לה

שאלתי את ידידי ב AI האם זה רק נדמה לי שמאז שהייתי ילדה במלחמת העצמאות אני חיה במלחמה מתמדת. וזאת התשובה שקבלתי.

מלחמות ישראל

משך (ימים)	שנים	שם
כ-600	1947-1949	מלחמת העצמאות
8	1956	מבצע קדש (מלחמת סיני)
6	1967	מלחמת ששת הימים
כ-1000	1968-1970	מלחמת ההתשה
19	1973	מלחמת יום הכיפורים
כ-90	1982	מלחמת לבנון הראשונה
34	2006	מלחמת לבנון השנייה
מעל 700 (נמשך)	2023-הווה	מלחמת חרבות ברזל

מבצעים צבאיים מרכזיים

משך (ימים)	שנים	שם
13	1948	מבצע נחשון
7	1978	מבצע הליטני
כ-90	1982	מבצע שלום הגליל
7	1993	מבצע דין וחשבון
16	1996	מבצע ענבי זעם
כ-30	2002	מבצע חומת מגן
23	2008-2009	מבצע עופרת יצוקה
8	2012	מבצע עמוד ענן
51	1014	מבצע צוק איתן
11	2021	מבצע שומר החומות

ועוד נתון אחד:

בשנתיים הראשונות למלחמת חרבות ברזל נפלו 1152 חיילי צה"ל.
נזכור אותם בין 25,420 חללי מערכות ישראל (נכון לערב יום הזיכרון תשפ"ה),
כשנעמוד דום ושותקים ביום הזיכרון בשבוע הבא.

• יום הזיכרון שלי:

כשקמה המדינה הייתי ילדה בת שש. הרבה זיכרונות חיים אצלי בבירור
מהימים ההם.

אחד הזיכרונות הוא מההלוויה שנערכה לכל החללים שנפלו במלחמה, ונקברו
קבורה זמנית במקומות שונים בארץ, כולל החללים של גוש עציון. מאות ארונות
הועמסו על משאיות. ששה ארונות על כל משאית. בין משאית למשאית היה
מרחק של כמה מטרים, שם הלכו לאטם ההורים, או קרובי משפחה אחרים,
אלה שהלכו ממש מאחורי המשאית החזיקו בידיהם תמונה של החייל, שהשעינו
על קצה המשאית. בזיכרון שלי אני רואה אימהות הולכות, כושלות, בעקבות
המשאיות כשהן ממרות בבכי. אני, יחד עם כל תלמידי בית הספר שלי עמדנו
על המדרכה, לא רחוק מבניין הכנסת הראשון של המדינה בבניין פרומין. עמדנו
שם וכולנו מררנו בבכי, שלא פסק לאורך כל המסע הזה של המשאיות עם
הארונות ועם המלווים הכושלים מאחוריהן.

הזיכרון הזה מלווה אותי בכל ימות השנה, מלווה אותי ביתר שאת ביום הזיכרון.

• בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא גורש לאושוויץ

81 שנה לאחר תום מלחמת העולם השנייה, לאחר תום השואה, יש פחות
ופחות שורדי שואה שיכולים להעיד על מה שהיה שם. המסורת שהחלה לפני
כמה שנים תפסה תאוצה בציבור הישראלי.

אצלנו, השנה, בגלל הוראות פיקוד העורף, התאים עוד יותר לקיים פעילות
אינטימית ביום השואה, וכך התקיימו כמה מפגשים בסלונים של חברים. אלה
שסיפרו, היו כבר בני הדור השני של חברינו שעברו את אימי מלחמת העולם
השנייה.

תוך שישבתי בבית של דליה ואודי וגנר ושמעתי את סיפורה של בתיה ריינס,
חשבת על החשיבות העצומה של שמירת הזיכרון הזה, במיוחד לקראת הימים
שיבואו, שבהם לא יהיו עדים שעברו את הזוועות הנוראות האלה.

בשעה שאני כותבת שורות אלה, בטלוויזיה מספרים על הפסקת האש שתגיע במלחמה הנוכחית.

מי ייתן לנו שבת שקטה וימים שקטים שיבואו אחר כך.

תמר וולפין

מזל טוב

בת נולדה להורים המאושרים
שיר ומעוז ויסבקר
אחות לסיני
נכדה ליפעת ושלמה ויסבקר
נינה לדינה ומרדכי ברור

שפע ברכות
לכל בני המשפחה.
אנו מאחלים לכם שתגדלו אותה
באושר, נחת והרבה אהבה

פִּינַת הַהַנְצָחָה / דוד אלמן

רוני גוטר ז"ל - (11/11/2021 - 2/7/1962)

רוני גוטר בן כתת "חרמון".

רוני נפגע בראשו מצלף במלחמת לבנון הראשונה (1982) ומאז עבר תהליך ארוך וקשה של הדרדרות שהביאה אותו לסוף חייו. הסיבה שאני, אישית, מביא את רוני בשבוע של יום הזכרון, כי מבחינתי רוני הינו חלל צה"ל לכל דבר!! ושמשום מה בצה"ל הוא אינו מוכר ככזה!!! נכון, הוא נאבק בפציעה הקשה במשך 29 שנה אבל הוא נפטר עקב אותה פגיעה!!! ולא משום דבר אחר!! הוא כנראה לא ידע ש"אסור" ככה למשוך את המוות! חבל לי מאד שגם בכפר הנשיא, כולל רשימות הארכיון, שמו אינו מופיע ביום הזכרון. חבל מאד!!!

מה הדאעווין שלכם?

<https://khbbm1.wixsite.com/2021-04>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

נחשים

ברצוני להזכיר לכולם ש'עונת הנחשים' לא בפתח, אלא כבר כאן. למרות רצוננו להנות עד הרגע האחרון מכל העשבייה הירוקה והצבעונית היא מהווה סכנה ממשית בזה שהיא נותנת מסתור טבעי ונהדר לנחש המחפש מפלט מהשמש היוקדת. היא נותנת צל ולעיתים גם לחות, שלא לדבר על סביבה נהדרת לריבוי טרף. תעשו לעצמכם טובה: לפחות מסביב לדלתות, חלונות, גגות נמוכים של מחסנים וסככות - תנקו וסלקו את העשבייה.

ישנם בעיקר (אבל לא רק) 2 נחשים נפוצים באזורנו: זעמנים מכל הסוגים וצפעים. הזעמנים זריזים מאוד, מכישים אך לא ארסיים לבני אדם. הצפע לעומת זאת, יותר איטי וסומך על הארס הטבעי שלו: הוא מאוד מסוכן לבני אדם. כל הנחשים בארצנו שמורים ועדיף לא להורגם.

נחש שאינו בבית ניתן לגרש ע"י התזת מים קרים מאוד. הנחש שמחפש חום לא יסתלק מהשטח אך יזוז מיד.

יש דרך די מדויקת להבדיל ביניהם מבלי להתקרב מדי. גוף הצפע יותר עבה ושרירי בקצת אבל הזנב! (מה: לנחש יש זנב ?? ראו תמונות מצ"ב. העליון הוא צפע: התחתון זעמן המטבעות (הכי דומה לצפע).

שיר מלחמה

לקראת יום הזיכרון הלאומי לאירועי השבעה באוקטובר, נועה קירל חושפת פרויקט מוזיקלי שובר לב שיעמוד במרכז האזכרה הלאומית. הזמרת הבינלאומית מצטרפת לסמ"ר רתם שפרן מצה"ל בשיר מקורי שנכתב במיוחד כמחווה לנשים וללוחמות שנפלו במלחמת חרבות ברזל.

השיר "שוב הגיע סתיו", שמילותיו ולחנו נכתבו על ידי סמ"ר רתם שפרן, מציג סיפור אישי ומזעזע של איש שמתמודד עם אובדן אהובתו במלחמה. הטקסט המרגש מתאר את הכאב העמוק שחווים משפחות ובני זוג של הנפלות, תוך שימוש בדימויים עדינים של הטבע המתחדש בעונת הסתיו לעומת זיכרון שאינו מרפה.

המילים מתארות בצורה פיוטית את הריק הנשאר אחרי אובדן - משדות בית הילדות שבהם צומח עשב חדש, ועד לאור נרות החג שמעורר זיכרונות של האהובה שאינה עוד. כל שורה בשיר מצליחה לתאר את המערבולת הרגשית של גבר שמתמודד עם אובדן כה עמוק.

הפרויקט המוזיקלי מצטרף לסדרת האירועים והפעילויות שמתקיימים ברחבי הארץ לרגל יום הזיכרון הלאומי, ומהווה דרך ייחודית להנציח את זכרן של הלוחמות שמסרו את נפשן על המדינה.

שוב הגיע לסתיו

מילים ולחן: רותם שפרן

בשדה ליד הבית כבר מתחיל לצמוח עשב
מסמן ששוב הגיע סתיו
הוא מביט על אור נרות החג מהחלון בחדר
וחושב על זאת שאז אהב

הרחובות בהם הלכו שוב נצבעים צבעי שלכת
וליבו נצבע בעקבותם
כמו עלה זהוב, נידף לאט ברוח הנושבת
מתרחק מעט ונעלם

והלילה שוב יורד על זוג עיניים עייפות
אומרים שהחיים קצרים אז איך כל יום מרגיש ארוך כל כך
מאז שאת הלכת הוא מחכה שתחזרי כמו שהבטחת

זה נדמה שהחיים בחוץ חזרו למסלולם
 והוא עדיין באותו מקום
 הוא מרגיש איך העולם סביבו דועך ונעלם
 ומקווה שזה הכל היה חלום

והלילה שוב יורד על זוג עיניים עייפות
 אומרים שהחיים קצרים אז איך כל יום מרגיש ארוך כל כך
 מאז שאת הלכת הוא מחכה שתחזרי כמו שהבטחת
 כמו שהבטחת

בשדה ליד הבית כבר מתחיל לצמוח עשב
 מסמן ששוב הגיע סתיו
 השבילים הירוקים שוב מציירים לו את הדרך
 הוא נזכר בזאת שאז אהב

17.4 יניתה ניצן

גיל הלל

דין קורן

גיל יודאיקין

18.4 יובל איילון

חורש בר שמואל

איתן זקן

19.4 שולמית פרנק

רג'י פרלסון

שושנה יודאיקין

אביבה גולדברג

סלע לינטון

20.4 הלל יודאיקין

קייל קסדן

איתי כהן נאה

23.4 יהל לבני

סיפור לשבת

אבא, תגיד לי בבקשה... למה סבא כל כך עצוב?
למה הוא מוציא ממחטה ומנגב דמעות כשהוא חושב שאף אחד לא רואה?
למה הוא כבר לא שמח... ורק כשאני מנשק אותו בדרך הביתה מבית הספר אני
רואה חיוך קטן על הפנים שלו?

תגיד לי, אבא... לאן אתה מתכנן לקחת אותו?
שמעתי אותך בלילה מדבר עם אמא - שאמרת שהזיכרון של סבא נחלש, ואתם
מחפשים מקום שיטפלו בו...

הילד הסתכל על אבא בעיניים מלאות כאב גדול והוא המשיך לשאול:
"אבא... למה? תסביר לי..."

האבא התרגש מאוד, ואמר:
"בני, סבא זקן... הוא צריך טיפול מיוחד ותשומת לב. אנחנו ניקח אותו למקום
שבו יטפלו בו ממש טוב".

אבל הילד ענה:
"אני יודע ששם יטפלו בו... אבל הוא יהיה מוקף זרים, בלי החום של משפחה.
בית אבות זה לא בית!"

שמעתי אותך אומר לאמא שסבא כבר מגושם, נופל, בקושי הולך...
אבל אבא - מי לימד אותך ללכת?
מי הרים אותך אלף פעמים כשנפלת כשהיית קטן?
זה היה סבא!

וגם שמעתי אותך אומר שאתה כבר עייף מלראות איך הוא שופך אוכל כי
הידיים שלו רועדות...
אבל אבא - ככה בדיוק עשית כשהיית תינוק!
וסבא וסבתא האכילו אותך, ניגבו אותך, טיפלו בך כשלא יכולת לעשות כלום
בעצמך".

"עכשיו התור שלך, אבא. סבא צריך אותך עכשיו".
"אל תיקח אותו מהבית... תן לו לסיים את הימים האחרונים שלו כאן, בבית שבו
גדלת, בחום של המשפחה".

"החיים זה כמו גלגל ענק - הוא מסתובב כל הזמן. היום סבא למטה ואתה
למעלה... אבל מחר - אתה תהיה הסבא.
ואיך שתטפל בו עכשיו - ככה אני אלמד לטפל בך מחר".

האבא הסתכל על בנו בעיניים דומעות...

ואמר בקול רועד:
 "אתה כל כך קטן... ובכל זאת לימדת אותי היום שיעור ענקי. שיניתי את דעתי.
 סבא נשאר איתנו. זו ההחלטה שלי".

"נמצא עזרה, נעסיק אנשים מקצועיים, כולנו נעזור ונעשה לסבא שמח עד הרגע
 האחרון, עד שה' יקרא לו".

"כי כל מה שאני - אני בזכות סבא.
 ומה שאעשה בשבילו - זה מה שהוא עשה בשבילי.
 אני חייב לו... הכול".

מסר חשוב לכולנו:
 מי שהיום ילדים - יום אחד יהיו סבים וסבתות.
 אל תשכחו את זה... כדי שההיסטוריה לא תחזור על עצמה תנו להורים ולסבים שלכם
 את החום שהם נתנו לכם - כי יום אחד נצטרך את אותו חום בחזרה.

